

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 4 K., pol leta 2 K. in za četrt leta 1 K. Naročnina za Nemčijo 5 K., za druge izvenavstrijske dežele 6 K. Kdor hodi sam ponj, plača na leto samo 3 K. Naročnina se pošilja na: Upravništvo „Slovenskega Gospodarja“ v Mariboru. — List se dopošilja do odpovedi. — Udje „Kato. tiskovnega društva“ dobivajo list brez posebne naročnine. — Posamezni listi stanejo 10 vin. — Uredništvo: Koroska cesta št. 5. — Rokopisi se ne vračajo. — Upravništvo: Koroska cesta št. 5, v sprejemni naročnino, inserate in reklamacije. — Za dvakrat 25 vin., za trikrat 35 vin. Za večkratne oglase primeren popust. Inserati se sprejemajo do srede zjutraj. — Nezaprete reklamacije so poštnine proste.

Rokodelski obrtniki na deželi.

(Pise kmet iz Savinjske doline.)

Res, postav nam ne manjka. Vsaj so pa tudi vse dež. zbornice in zlasti državna zbornica delavnic za postave. Koliko se pride k tem postavam ukazov iz ministerijalnih in iz namestniških in drugih pisarn.

Te postave so pogosto dvorezni meč, ki hudo rani tudi nedolžnega, če ga ima v roki namil izvršitelj. Včasih pa tudi dobrohoten izvršitelj ne more pomagati, ker je ukaz ali postava prestroga. V mislih imam za danes obrtno postavo, ki je za mesta dobra, a na deželi preostara.

Kdor hoče samostojno kako obrt izvrševati, mora dobiti za to pri skušnji vpričo strokovnjakov priznano usposobljenost.

Kdo zamore tako skušnjo napraviti?

Za vzgled si vzamimo tesarja, ki je že mnogo stresij, kozolcev itd. napravil in sicer brez pogreška. Mojster vendar ne more postati, dokler ne zna različitih stavbinskih risarij, ker ni hodil v obrtno šolo.

Vzamimo za zgled še zidarja, ki napravi za silo načrte različnih stavb na deželi.

Isti je spreten in je že marsikaj v svoji zidar-ski stroki dovršil v popolno zadovoljnost.

Rad bi postal samostojen mojster za navadne stavbe na deželi, a ne more, ker skušnje ne more napraviti. V mestno obrtno šolo tudi v zimskem času ne more vstopiti radi pomanjkanja denarja in ker ima navadno že družino doma.

Da delati sme, oziroma kako stavbo prevzeti, naprosi daleč kje mojstra, ki da svoje ime. Mojstru je pa treba za to nekaj plačati, in za vsako pot, ko mojster pogleda na stavbišče, treba je zopet plačati.

In ti mojstri so večinoma pred sedajno postavo brez skušnje samostojni postali.

Kadar bodo pa ti mojstri izumrli, bo še edino v mestu mojstra dobiti.

Saj oni, ki so obrtno šolo dovršili in skušnje napravili, silijo le v mesto.

Tu se pokaže, da bi naj na deželi polajšali to-zadavne postavne terjatve.

Kdor se zamore izkazati, da je sposoben za samostojnost svoje obrti, ker je že bil nekaj let delo-vodja in mu županstva in stranke, kjer je delal, pri-

znanje izrečejo, naj dobi mojstersko pravico za delo na deželi.

In slično se godi drugim obrtnikom-rokodelcem.

Gospodje poslanci, izvoljeni na deželi, poznajo te naše zadeve.

Kmečka zveza bi pač vstregla kmetom in obrtnikom in poslanci bi si zaslužili trajno hvaležnost, če bi izposlovali izdatne polajšave rokodelskim obrtnikom na deželi, ki želijo dobiti pravico za samo-stojnost.

Kaj je z vojsko?

Kaj se bo v Srbiji še skuhalo, tega pač nihče ne more z gotovostjo povedati. Enkrat je že položaj boljši, listi že kar prorokujejo, da ne bo vojske, kar naenkrat pa se zopet poslabša. Tako pa gre vedno naprej. Vendar pri tem ne more dolgo ostati. Skoro gotovo je, da bo prej ali slej prišlo do vojske.

V zadnji številki smo poročali, da je ruska vlada svetovala Srbiji, naj opusti svoje zahteve po teritorijalni odškodnini. Srbski ministriški svet je imel takoj zatem sejo, v kateri se je posvetoval, kaj naj na ta nasvet ukrene. Da je nekaj ukrenil, je gotovo, a kaj, tega še sedaj ne vemo. Nekateri trdijo, da je sklenil, odpovedati se svojim zahtevam po teritorijalni odškodnini, drugi zopet, da se Srbija ne more od-povedati svojim zahtevam.

Nadalje zahteva Avstro-Ogrska od Srbije, naj se z njo neposredno pogaja. Tega Srbija ne stori, ampak se vedno le skriva za hrbtom Rusije.

Očividno je, da hoče Srbija s svojim več nego žudnim ravnanjem celo stvar le zavleči, ker še se-daj za vojsko ni dovolj pripravljena. Upa tudi, da bo na ta način Avstrija primorana jo sama napasti, kajti v tem slučaju bi se Rusija odločno postavila na stran Srbije in prišlo bi do splošne evropske vojske.

Da bodo naši čitatelji vedeli, kakšen je položaj, smo danes o celi zadevi zopet nekoliko natančneje poročali.

Vojne priprave.

Berolin, 4. marca. „Lokalanzeiger“ poroča iz Belgrada: Srbija se neprestano oborožuje. Belgrad-ski kolodvor je prenapolnjen s strelivom za odpošilja-tev v notranje dele dežele.

Belgrad, 4. marca. Včeraj po noči so se vrši-le ob Savi vaje ob navzočnosti vojnega ministra Živ-koviča.

Belgrad, 4. marca. Pod savski most pri Bel-gradu so položili mine. Most lahko vsak hip pože-no v zrak. Tudi ob Donavi in Savi pod Belgradom so na vse strani položene mine, zavoljo donavskih monitorjev. VI. pešpolk, ki je bil zavzel postojanke nad Belgradom, je poslan v Šabac; njegove pozicije je zavzel XVIII. pešpolk. Ker je sklenjeno Belgrad braniti, zavzela je vojska višavo Čukarico in Viznjiš-ke vrhove. Artilerija se nahaja na Banovem brdu, odkoder je najlažje preprečiti prehod avstrijske voj-ske čez Ciganlijo. Na mobilizaciji donavske in drin-ske divizije se pridno dela in so danes zbrani pod zastavo podčastniki 3. poziva. Četam, določenim, da vršijo podvojeno patrolno službo ob Donavi, Savi in Drini, so razdelili novo obleko sivozelene barve po zgledu evropskih uniform; tudi vsi častniki si mora-jo nemudoma nabaviti vojno obleko, da jih že nekaj korakov daleč ne bo mogoče razločevati od navadnih vojakov.

Belgrad, 4. marca. Včeraj je došlo na tukajšnji kolodvor večje število rezervistov, med temi jih je pripeljal samo vlak iz Niša 500. Oddali so se ta-koj vojaškim krdelom.

Nabiranje prostovoljcev.

Uesküb, 5. marca. Srbija nabira med Albanoi in Turki prostovoljce, ki jim obljublja 60 frankov in za vsak dan 2 franka. Turčija je zaukazala, da se morajo naborniki na meji prijeti.

Srbija se zanaša na velevlasti.

Petrograd, 5. marca. Petrogradska brzojavna agentura je zvedela iz zanesljivega vira, da je srbska vlada na predlog Rusije, naj mirno počaka na izid evropske konference, in da naj predvsem odne-ha od svoje zahteve glede teritorijalne odškodnine, odgovorila, da Srbija ne namerava dati povoda za voj-sko z Avstro-Ogrsko. Srbija tudi ne zahteva od Avstro-Ogr. teritorijalnih, političnih ali gospodarskih odškod-nin, temveč se popolnoma zanaša na močrost in pravičnost velesil. Srbska vlada namerava poslati vele-vlastim okrožnico v tem smislu.

Stališče Srbije.

Belgrad, 6. marca. Poročila o stališču srbske vlade so si še vedno v protislovju. V poslaniških

PODLISTEK.

Sedma zapoved.

Poslov. J. Z.

(Dajle.)

Malo minut pozneje se je pomešal med delavce na dvorišču, ki so ravno obedovali. Nekoliko strani od njih je sedel, kakor navadno, Lukec. Imel je kos kruha in sira pred seboj, ki ga je kaj slastno jedel; tolažljive besede delodajalca in njegova obljuba so ga popolnoma zopet vzdignile. Pa kakor pičen od strupenega mrčesa je odskočil, ko je slišal hripav glas Petra tesno zraven sebe: „Glej“, zahrope ta z odurno prijaznostjo, „h kruhu dobro dene požirek in posebno še k slanemu siru — tu imaš Lukec, pogrej se; mrzel veter piše in ravno začenja deževati.“

Pri teh besedah mu je ponudil tako prijazno svojo steklenico, kakor še nikdar poprej. Zato se je Lukec tudi malo odmaknil, ali Peter se mu je znova pridružil z odurnim smehom in mu še veliko prijaznejše ponudil steklenico, dokler je Lukec ni vzprejel, da bi se ga rešil; a ni se mogel sprijazniti s to pi-jačo in ni krivo sodil, ako je mislil, da se pri neka-terih požirkih mora človek upijati.

To se je pri njem tudi zgodilo. Nekaj požirkov, katere je storil na pritisk Petrov, ga je kmalu pre-magalo in ker ni bil vaje pijachi, ga je obdal nemi-ren spanec.

Se le glas iz parnega roga, ki je klical delav-ce k delu, ga je vzbudil.

Kakor iz težkih sanj probujen, je skočil na no-ge, shranil ostanek kruha in sira v žep — a imel

je tako težke noge, kot bi imel svinec na njih in mi-slil je, da jih komaj pregiba.

Se le pri delu so se mu vrnila popolnoma mo-či, a tu je sklenil, se nikdar več udati Petru in niti požirek žganja več piti.

Prsa so se mu zopet oprostila, ko se je spomnil na Drvarja in veselil se je na večer, ko bo šel do-mov in ženi vsaj nekaj tolažbe lahko prinesel.

Naenkrat je zaslišal nekaj, kar ga je neprijet-no zadelo — on sam ni vedel zakaj — kar se mu je kot kamen na prsi vleglo. Nastala je med delavci v tem oddelku velika razburjenost. Pa še le, ko ga je nekdo za roko prijel, se je zavedel. „Slišiš, Strnad“, mu je zaklical delavec Berlič, „kaj se je zgodilo?“ Drvarju so danes opoldne vkradli mošnjo z 200 kron. Zdaj so treba usta odpreti in se braniti, da se ne bode reklo, da smo mi bili.“

Lukec ni bil malo preplašen, ko je to slišal. Saj je ravnokar s hvaležnostjo na gospoda Drvarja mislil in sree mu je bilo tako ginjeno, da je nehote potipal po sreu, kot bi hotel utripanju konec narediti.

A ni še roke odtegnil, ko jo je že Skuhač pri-jel. „Glejte“, je zakričal z odurnim glasom, kako hi-tro je zgrabil v oprsni žep. Meni se zdi, da sem ga danes opoldne videl, ko je šel k Drvarju.“

Lukec je postal bleđ, v istem trenutku tudi ru-deč od jeze črez te zlobne besede tega, ki se mu je prej s tako očividno prijaznostjo bližal. „Seveda sem bil pri njem“, je rekel Strnad s tresočim glasom, „pa jaz vendar ne bom ...“ Dalje ni mogel govoriti, no-tranja razburjenje mu ni dopuščalo.

„No — saj bomo videli“, se je rogal Skuhač in sunil nekaj bližajočih, da bi mu sledili.

„Le preiščite ga, mogoče najdete v njegovi suk-nji nekaj, kar mu ne bo povšeč, če pride na dan.“

Lukec je hotel pritiskajoče odvrniti, a Peter ni prejel nehal, dokler ni ta segel v žep, da bi jih prepričal, da nima ničesar drugega ko svoj mošnjiček z denarjem, katerega mu je malo poprej podaril Drvar.

A ravno v tem trenutku, ko sta pristopila Dr-var in delovodja, je nekaj padlo iz Strnadovega po-stranskega žepa na tla.

Peter se je hitro pripognil in zgrabil z divjo slastjo stvar in že, v prihodnjem trenutku jo je zma-gonosno vzdignil v zrak, bila je res Drvarjeva mošnja, kakor je gospod Drvar takoj sam potrdil.

Lukec je bil trd od osupljenosti. Obledel je in porudečil; vsled razburjenosti niti govoriti ni mogel.

Pa tudi gospod Drvar je le siloma govoril, kaj takšnega si o Strnadu ni mislil. Kaj mu je pomagalo vse tajenje, dokazi so bili premočni. Njegove revne razmere, njegova prošnja za predplačilo pri Drvarju, odklonitev, vse je bilo proti njemu in hudobni jezik Skuhačev je te dokaze še spopolnjeval, da je bil ubo-gi Strnad kot tat enečastečen.

Vsak drugi, kakor Drvar, bi bil po takšni brid-ki izkušnji od strani delavca, ki mu je vedno dobro hotel, celo stvar naznanil policiji, da bi hudobneža kaznovala. A gospod Drvar tega ni storil, samo od-pustil ga je iz službe, pa tudi ni hotel nobenega opra-vičevanja slišati, ni več dvomil, da si je Strnad osvo-jil tujo last.

Tako je moral hudo obdolženi tovarno zapusti-ti in celo življenje ni vedel, kako je takrat domov prišel.

(Dajle prihodnjik.)

Današnja številka „Slovenskega Gospodarja“ kot prilogo.

krogih stoji na stališču, da je absolutno izključeno, da bi Srbija odnehala od teritorialnih zahtev in od avtonomije Bosne in Hercegovine. Vlada, ki bi kaj takega storila, bi izdala državo in bi ne bila niti osebna varnost takih mož zagotovljena. Da se je napadno tolmačilo, da srbska vlada odnehava, je vzrok v tem, ker je njen odgovor tako prijazen, kakor je v takih spomenicah običajno, in se je tako pri povrnem pregledovanju odgovora prezrlo marsikatero drugo točko ter so tako nekateri pomotoma mislili, da se srbska vlada odpoveduje znanim srbskim zahtevam.

Zemun, 6. marca. V Nišu je bil shod, katerega se je udeležilo 100 srbskih častnikov. Shod se izjavi, da se mora v slučaju, ako vevlasti pritisejo, da se mora Srbija odpovedati teritorialni odškodnini in avtonomiji Bosne in Hercegovine, zahtevati za Srbijo Sandžak. Turčija, da se mora kaznovati, ker da se je izdajalsko pogodila z Avstrijo.

Kaj je s konferenco?

Vprašanje konference stoji sedaj zopet v ospredju. K temu vprašanju piše „Kölnische Zeitung“: „Avstrijo pred mednarodno sodišče povabiti je zelo nevarno. Prisiliti Avstrijo, da bi spremenila svoje mnenje, bi bilo edino mogoče s pomočjo vojne. Spopad med Avstrijo in Srbijo bi lahko povzročil vseevropsko nevarnost, ker bi najbrž kakšna druga vlada posegla vmes. Vpoštevati bi bila edino le Rusija, ki si pa ne upa vojne začeti, ker v trenutku ni nobenega tako spornega vprašanja med obema državama. Prvi pogoj, da se stvar mirno reši, je hladnokrvnost na obeh straneh. Najbrž bodo tudi časniki začeli bolj pomirjevalno pisati. Ne verjamemo, da bi kdo zahteval od Avstrije, kar bi ji škodilo na ugledu.“

Petrograd, 6. marca. Tukaj se govori, da vztaja Avstrija na svojem stališču, da se srbsko vprašanje ne sme rešiti na evropski konferenci, temveč le po direktnih pogajanjih.

Nov predlog za konferenco.

Pariz, 7. marca. Kakor hitro poda Avstrija Srbiji spomenico, bodo vevlasti Avstriji predložili nov predlog. Na tej konferenci se bode samo formalno aneksija Bosne vzela naznanje, pač pa bodo vevlasti preiskovale gospodarske koristi, ki se naj dovolijo Srbiji. Vevlasti se najbrž ne bodo pečale s vprašanji, ki se tičejo samo Avstrije in Srbije, ker so še druge gospodarske koristi, ki se tičejo tudi vseh vevlasti. Pri končnem posvetovanju se bode najbrž zahtevalo, da se opusti železnica Donava-Adrija in da dobi Saloniki prost uvoz.

Avstrija odklanja konferenco.

Pariz, 9. marca. Tukajšnji listi smatrajo misel, sklicati evropsko konferenco vključ temu, da jo Anglija zopet priporoča, za pokopano. Avstro-ogrski poslanik v Parizu, grof Khevenhüller, je ministra zunanjih zadev Pichona obvestil, da Avstrija nikakor ne privoli v mednarodno konferenco.

Evropska konferenca.

Berolin, 10. marca. Avstrijski zunanji minister Khevenhüller je dal tukajšnjemu uradu za zunanje zadeve poročati, da je voljen splošna politična vprašanja predložiti konferenci, samo v popolnoma gospodarskih vprašanjih se hoče s Srbijo naravnost pogajati.

Avstrija — Srbija.

Dunaj, dne 7. marca. Poslanik grof Forgach v Belgradu je dobil ukaz, naj srbsko vlado obvesti, da avstro-ogrška vlada ni v položaju, da bi mogla parlamentarnim putem rešiti trgovinsko pogodbo s Srbijo. Nadalje naj poslanik vpraša srbsko vlado, ako je voljna živeti v Avstro-Ogrsko v odnošajih dobrega sosedstva ali ne. V slučaju povoljnega odgovora, je Avstro-Ogrska pripravljena stopiti v pogajanja s Srbijo glede ureditve trgovinskih in gospodarskih vprašanj.

Utiš Forgachovega poročila v Belgradu.

Belgrad, 8. marca. Poročilo, da sta avstrijska in ogrska vlada sklenile, da ne predložita zbornicama trgovinske pogodbe, je povzročilo v krogih srbskih trgovcev neugodno utiš. V političnih krogih je vest o sklepih avstro-ogrške vlade povečala zlovoljo nasproti Avstro-Ogrski. V teh krogih sodijo o ten sklepih, da ima Avstro-Ogrska namen, da zavede evropsko javno mnenje in da da srbskim trgovcem povoda, da pritiskajo na srbsko vlado v smeri, naj bi ista v gospodarskem interesu dežele popustila v vprašanih politične narave, zlasti v aneksijskem vprašanju. Ta način je pa zgrešen, kajti narodno misleči trgovci se temu uprejo. Od druge strani so izkustva nedavno končana, skoraj tri leta trajajoče carinske vojne z Avstro-Ogrsko so odprla srbskemu prebivalstvu oči, da zamore Srbija brez nevarnosti za svoje gospodarsko življenje voditi carinsko vojno z Avstro-Ogrsko. Radi tega izpodleteli storjeni koraki Avstro-Ogrske.

Seje srbskega ministrskega sveta.

Kolin, 7. marca. „Kölnische Zeitung“ poroča iz Belgrada: Vsak dan se vršijo seje ministrskega sveta pod kraljevim predsedstvom. Posvetujejo se baje o političnem položaju in o predlogah, ki se bodo v

tem oziru predložile skupščini, da se odstrani negotovost o stališču Srbije. Znano je, da skuša kralj uplivati na vlado, da bi se ozirala na želje vevlasti glede miru. Dozda se še ni mogel najti način predloga, ki se naj predloži skupščini. Odločilni trenutek se vedno bolj bliža in z njim obenem potreba, da Srbija pove, kaj hoče storiti.

Nevarni spopadi na bosanski meji.

Zvornik, 9. marca. Na Drini se opaža mnogo srbskih patrulj. Ogleduhi naznanjajo, da se zbirajo večje srbske čete v smeri Valjevo-Krupanj.

Zvornik, 9. marca. Iz še nepojasnjenega vzroka je izbruhnil požar v piganskem predmestju Zvornika. C. kr. čete so ga kmalu pogasile. Zapaždel je sneg. Na srbskem obrežju se pojavljajo reparske čete, oborožene z dobrimi puškami.

Zvornik, 9. marca. 4 kilometre južno od Zvornika so na potu v Drinaco Srbi streljali na avstrijsko infanterijsko patruljo. Patrulja je odgovorila s 30 strelji. Od Avstrijcev ni bil nihče ranjen, pač pa je padel en Srb. Iz Sarajeva se ta vest uradno popolnoma potrjuje.

Novi srbski vojni kredit.

Kolin, 9. marca. Iz Belgrada poroča „Kölnischer Ztg.“, da je finančni odsek skupščine sklenil povišati proračun vojnega ministra za 15 milijonov dinarjev. V to svrhu se bo naložila 30% naklada na davke.

Odgovor Srbije še le pride.

Dunaj, 10. marca. Danes konečno priznavajo, da se na ruske predloge še vedno ni odgovorilo. — „Neue Freie Presse“ poroča iz Belgrada: Zunanji minister Milovanović je naznanil ruskemu poslaniku Sergejevu samo načrt srbskega odgovora, ker se želi srbski kabinet z Rusijo o besedilu srbske spomenice sporazumeti, predno se to uradno naznani.

Politični ogled.

— Deželnozborske volitve razpisuje petkova uradna „Grazer Zeitung“. Razglas je z dne 28. februarja. Zato bodo imeli v splošni skupini vsi tisti volilno pravico, ki so 28. februarja že eno leto v enem in istem kraju prebivali in ki so 24. februarja že 24 let stari. Volilni dnevi so sledeči: 7. maja splošna skupina (ožje volitve 14. maja); kmečke občine 17. maja (ožje volitve 22. maja, event. 27. maja; pri dveh mandatih so namreč mogoče dvojne ožje volitve); 24. maja trgi in mesta (ožje volitve 28. maja in 2. junija). Veleposestvo in trgobrtne zbornice ne pridejo za nas v poštev.

Mala politična naznanila.

Dne 4. marca: Hrvaškega bana Raucha je sprejel cesar v avdijenci. Ban Rauch mu je poročal o položaju na Hrvaškem in trdil, da so se razmere zboljšale in da bode v doglednem času popoln red v deželi. — Lahki nameravajo svoje čete pomnožiti do vojnega stanja. — V Solunu je bil 1. tega meseca umorjen eden najuglednejših bolgarskih vodij v Makedoniji, Simeonov. Umor se je izvršil pri belem dnevu, vendar storilcev niso vjeli. — Turški zunanji minister Rifaa-paša se je predvčerajšnjim popoldne odpeljal v Petrograd.

Dne 5. marca: Belgrajski uradni list objavlja kraljev ukaz glede pomiloščenja vseh političnih zločincev. — Srbskemu odboru za narodno obrambo so poslali v Ameriki živeči Srbi dosedaj 57.000 dolarjev za vojni sklad. — Nadvojvoda Franc Ferdinand je odpotoval predvčerajšnjim iz Solnograda na Dunaj. — Cesar je sankcioniral postavbo glede bolniškega zavarovanja delavcev za Bosno in Hercegovino.

Dne 6. marca: Poljski minister-rojak je sporočil predsedstvu državnega zbora, da odlaga svoj državnozborski mandat. — Na zagrebški brzojavni postaji vrše najstrožjo cenzuro nad brzojavkami. — V Belgrad je došel japonski princ Kuni. Kralj Peter ga je sprejel v avdijenci.

Dne 7. marca: V dobro poučenih krogih se zatrjuje, da je stališče čeških ministrov dr. Začeka in dr. Brafa zelo omajano. Oba v kratkem odstopita, ker je njuno vztrajanje v Slovanom sovražnem ministertvu v kričnem protislovju z javnim mnenjem med češkim narodom. — Praški župan dr. Groš je bil včeraj zopet izvoljen za praškega župana. — Petrogradska bolgarska diplomatska agencija ima od 1. t. m. napis: „Kraljevsko poslanstvo Bolgarije“. Rusija je torej priznala bolgarsko kraljevino. — Srbska vlada je prepovedala izvoz zrna proti Solunu.

Dne 8. marca: Na Vaclavem trgu v Pragi je prišlo včeraj zopet do spopadov med češkimi dijaki in nemškimi burši. Policija je peš in na konjih razpršila Čeha in spremila burše v nemški dom. — Ogrski trgovinski minister Košut je hudo obolen na revmatizmu. — V Italiji se vršijo državnozborske volitve. Dosedaj je izvoljenih 211 pristašev ministertva, 34 konstitucionalnih opozicionarjev, 31 soc. demokratov, 8 katolikov, 23 radikalcev, 23 republikancev; ožjih volitev je treba 41. — V vojnem ministertvu na Dunaju se je vršila sefa, na kateri se je določil železniški red za slučaj vojne.

Dne 9. marca: Amerikanski poslaniki na Dunaju, Francis, je podal ostavko. — Današnji naredbeni list za c. kr. armado ima cesarjevo pismo, v katerem cesar odpušča iz službe poveljnika 15. vojnega zbora in poveljujočega generala v Sarajevu in šefa bosanske deželne vlade pl. Windsorja. Za njegovega naslednika je imenovan poveljnik v Zadru Marijan Varesanin pl. Vares. — V Perziji traja še vedno revolucija.

Razne novice.

Imenovanja. Pravni praktikantje Anton Stuehec pri dež. sodniji v Gradcu, Alojzij Nendl pri okrajnem sodišču v Celju in Emil Url pri okrajnem sodišču v Mariboru so imenovani za avskultante.

Prestavljen je iz Gradca v Celje c. kr. avskultant dr. Adolf Lenard.

* Iz šole. Za nadučitelja na ljudski šoli v Kozjem je nastavljen nadučitelj v Blanci, Ivan Krajnik, v Gornjo Ponikvo pride učitelj Anton Nerat v Šostanju. Stalni so postali na ljudski šoli pri St. Lovrencu v Slov. goricah tamošnja učiteljska suplentinja Frančiška Bratanič, na ljudski šoli pri St. Vidu pri Ptujtu tamošnja začasna učiteljica Ana Bezjak, na ljudski šoli v Vojniku tamošnji začasni učitelj Avgust Drogenig, na ljudski šoli v Laškem (trg) stalna učiteljica v Lehnu, Ana Klein.

* Mesto stalne učiteljice je razpisano na trirazredni ljudski šoli v Svičini, p. Gor. Sv. Kungota. Prošnje do konca tega meseca. — Na petrazredni ljudski šoli pri Sv. Benediktu v Slov. gor. je razpisano mesto stalne učiteljice. Prošnje do konca t. m.

* Razpisani sta 2 mesti jetniških čuvajev pri dež. sodišču v Gradcu. Prošnje do 19. sušca, in eno mesto pri okrožnem sodišču v Mariboru. Prošnje do 3. malega travna. Dnevna plača 2 K 40 v kot začelnica, po dveh letih letna plača 800 kron, po 15 letih službi 1200 kron s pravico do službene in starostne dokače.

Odlikovanje. Občine: Dobrenja, Sv. Jurij ob P., Gradiška, Kaniža, Leiteršperk, Limbuš, Gornja Sv. Kungota, Ruše, Orehovavas, Pekre, Pobrežje, Rošpah, Radvanj, Traguč in Vosek so vodja okrajnega glavarstva v Mariboru, gospoda namestniškega svetnika Marija grofa Attemsa, kateri si je v dobi njegovega sedemletnega delovanja kot vodja tega urada znal pridobiti v redki meri simpatije prebivalstva, imenovali radi njegovih zaslug za te občine častnim občanom.

* Opozarjamo na obmejni kolek. Nobene poštnice po šiljativ ne odpošljate, dokler niste na njego prilepili koleka: Obmejnim bratom v pomoč.

* Vrste S. K. S. Z. so se zopet pomnožile za dve društvi. Pristopile ste namreč: „Bralno društvo na Ljubnem v Sav. dolini“ in „Kmetijsko bralno društvo v Grižah“.

* S. K. S. Z. Socijalnih tečajev je bilo v letošnjem zimskem času 8, ki so se vsi lepo obnesli. V več krajih so proslili, da naj „Zveza“ priredi še take tečaje. Za letošnjo zimo to ni več mogoče, iz več važnih razlogov. Govorilo se je tudi o tečaju za telovadbo, ki bi pa se naj priredil v poletnem času. Za našo mlado telovadno gibanje bi bil velikega pomena. V centralno knjižnico se nakupi večje število mladeniških knjig. Dvem društvom se dovoli podpora v knjigah.

* Mladenci! Opozorite svoje tovariše na mladeniški sestanek, ki bo dne 25. marca v Mariboru. Kdor bi bil res zadržan, pa naj pošlje pismo svoje želje in nasvete glede naše mladeniške organizacije. Na svidenje!

* Kompromis za deželnozborske volitve pripravljajo na čuden, prav liberalen način. O tem so nas zopet prepričali shodi Narodne stranke zadnje nedelje. Na nekaterih shodih so zastopniki Nar. stranke kar izjavili, da bo stranka po vseh okrajih postavila svoje kandidate, in pozvali poslušalce, naj volijo te kandidate, ne pa one Kmečke zveze. Lepa priprava za kompromis! — Kdo torej onemogočuje kompromis?

* Kmetje ne znajo misliti. Taki in enaki pokloni so se kmetom delali na shodu Narodne stranke v Rušah. Govornik Narodne stranke se je zaletaval v pristaše Kmečke zveze — in teh je vendar ogromna večina na Spodnjem Stajerskem — češ, da ne znajo misliti; če Korošec reče: tako je, pravijo vsi: tako je. Kmetje ne vejo, kaj delajo. Kmetje vedno snejo svojo besedo. Kakor se vidi, narodni strankarji nimajo posebnega spoštovanja do štajerskega slovenskega kmeta in ne cenijo visoko njegovih duševnih moči in npravnih lastnosti. Slovenski kmetje, zapomnite si to! In ko bodo za časa volitev liberalni agitatorji prišli k vam ter vas bodo vabili s sladkimi besedami, takrat pokažite, da znate misliti, takrat jim pokažite duri in sami se še tesnejše oklenite svoje Kmečke stranke!

* Za napad in hudobno zasramovanje v „Narodnem Listu“ pošilja g. Vid Habičanič v Velikanih Kmečki zvezi 4 K in obljubi pri bližnji priložnosti poslati tudi tiste krone, ki jih dopisnik „Nar. Lista“ dolguje bivšemu slugu „Narodnega Doma“ v Mariboru. Da se dolg izterja, je že preakrbljeno.

* Brez lazi liberalci niso srečni. V „Narodnem Dnevniku“ poročajo, da se je shod Narodne stranke v Rušah krasno obnesel in da je bilo okoli 150 udeležencev. Oboje je velikanska laž. Naš poročevalec je šel udeležence in jih je našel komaj nekaj nad 40. Do 150 jih je torej še precej manjkalo. Toda to liberalci nič ne moti. Za liberalce je lagati tudi svobodno.